

I.Sygn. akt IV U 62/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 czerwca 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zasiłek opiekuńczy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 11.01.2018 roku w ten sposób, iż przyznaje powódce J. B. prawo do zasiłku opiekuńczego od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości (...) za okresy wskazane w decyzji.

UZASADNIENIE

Powódka J. B. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 11 stycznia 2018 roku w części dotyczącej ustalonej wysokości podstawy przyznanego zasiłku opiekuńczego za okres od 27 października do 2 listopada 2017 roku oraz od dnia 6 listopada do dnia 6 grudnia 2017 roku w kwocie (...)zł i domagała się jej zmiany poprzez przyznanie zasiłków przyjmując za podstawę wymiaru zasiłku kwotę wcześniej wypłacanego zasiłku macierzyńskiego. W uzasadnieniu podniosła, że w okresie od 3 września 2016 roku do 1 września 2017 roku korzystała z zasiłku macierzyńskiego, którego podstawą była kwota (...) (...), natomiast od 27 października 2017 roku korzysta z zasiłku opiekuńczego, podstawa zasiłku nie powinna być ustalana na nowo, gdyż pomiędzy okresami pobierania zasiłków brak jest przerwy dłuższej niż 3 miesiące.

Strona pozwana Zakład ubezpieczeń Społecznych oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu podniósł, że wysokość zasiłku została ustalona zgodnie z treścią art. 49 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, jako najniższą podstawę wymiaru składek, zaś obliczenie zasiłku od zadeklarowanej kwoty jest możliwe dopiero gdy okres ubezpieczenia obejmuje pełen miesiąc kalendarzowy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny :

Powódka jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą objęta została dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

W okresie od 3 września 2016 roku do 1 września 2017 roku powódka otrzymywała zasiłek macierzyński, którego podstawą była kwota (...)

Decyzją z dnia 11 stycznia 2018 roku organ rentowy przyznał powódce prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od dnia 27 października do dnia 2 listopada 2017 roku oraz od dnia 6 listopada do dnia 8 grudnia 2017 roku z podstawą wymiaru w kwocie (...)

Dowód: akta ZUS w załączeniu

potwierdzenia o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym k. 19-22

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym pomiędzy stronami było, że powódce przysługuje prawo do zasiłku opiekuńczego, sporną zaś była wysokość podstawy tego zasiłku. Dlatego w poniższych rozważaniach Sąd odnosi się jedynie do podstawy wymiaru zasiłku opiekuńczego.

Kwestię ustalania wysokości podstawy zasiłku regulują art. 43, 48 i 49 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368) ze zm.).

Zgodnie z art. 48 ustawy podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu niebędącemu pracownikiem stanowi przeciętny miesięczny przychód za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, z tym, że przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu niebędącemu pracownikiem stosuje się odpowiednio przepisy art. 36 ust. 2-4, art. 38 ust. 1, art. 42, art. 43 i art. 46, z zastrzeżeniem art. 48a-50 ust. 2 powołanego przepisu).

Natomiast zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku stanowi:

- 1) najniższa miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4 - dla ubezpieczonych, dla których określono najniższą podstawę wymiaru składek;
- 2) kwota przychodu określona w umowie przypadająca za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4, a jeżeli kwota ta w umowie nie została określona, kwota przeciętnego miesięcznego przychodu innych ubezpieczonych, z którymi płatnik składek zawarł takie same lub podobne umowy - dla ubezpieczonych wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia;
- 3) przeciętny miesięczny przychód innych członków spółdzielni za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku - dla ubezpieczonych będących członkami rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych;
- 4) przeciętny miesięczny przychód osób wykonujących pracę nakładczą na rzecz danego płatnika składek za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku - dla osób wykonujących pracę nakładczą.

Zgodnie zaś z art. 43 ustawy (który znajduje zastosowanie na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy) podstawy wymiaru zasiłku nie ustala się na nowo, jeżeli między okresami pobierania zasiłków zarówno tego samego rodzaju, jak i innego rodzaju nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż 3 miesiące kalendarzowe.

Analizując powyższe przepisy należy przyznać rację powódce, która podniosła, że skoro pomiędzy zasiłkami nie upłynął okres dłuższy niż 3 miesiące to podstawa zasiłku nie powinna być ustalana na nowo .

W tym miejscu powołać należy wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2016 roku (II UK 478/15, cyt. za LEX) w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że "rozstrzygając relację pomiędzy art. 49 ust.1 i art. 43 ustawy (...) należy stwierdzić, że

art. 49 ust. 1 stosuje się wtedy gdy oblicza się podstawę wymiaru zasiłku, natomiast art. 43 ustawy w okolicznościach, w których podstawy wymiaru świadczenia nie oblicza się". w uzasadnieniu Sąd Najwyższy podkreślił, że "zasada wyrażona w art. 49 ust.1 ustawy (...) doznaje wyjątku w wypadku nieustalania na nowo podstawy wymiaru świadczenia przewidzianym w art.43, jeżeli między okresami pobierania zasiłków (zarówno tego samego jak i innego rodzaju) nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż trzy miesiące kalendarzowe" gdyż "ustawodawca przewidział, że ze względu na kontynuację świadczeń możliwe jest wykorzystanie podstawy ich wymiaru obliczonej na potrzeby uprzednio nabytego świadczenia". Z przedstawionymi poglądami należy się w całości zgodzić. Skoro do dnia 1 września 2017 roku powódka korzystała z zasiłku macierzyńskiego, którego podstawą była kwota 9.631,25 (po odliczeniu 13,71% (...)), zaś następnie od dnia 27 października 2017 roku powódka nabyła prawo do zasiłku opiekuńczego, to między kolejnymi zasiłkami (macierzyńskim i opiekuńczym) nie było przerwy dłuższej niż 3 miesiące, to zgodnie z art. 43 ustawy brak było podstaw do ponownego przeliczania podstawy wymiaru zasiłku. tym samym podstawą ustalenia wysokości zasiłku opiekuńczego powinna być kwota będąca podstawą zasiłku macierzyńskiego.

Wobec dokonanych ustaleń, Sąd uznał odwołanie powódki za uzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 11 stycznia 2018 roku, w ten sposób, że przyznał powódce prawo do zasiłku opiekuńczego od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości (...)za okresy wskazane w decyzji.